

اخبار

چه خبر از جشنواره موسیقی نواحی

گزینه‌های میزبانی در دست بررسی است

احمد صدری پژوهشگر و مدرس دانشگاه که طی روزهای گذشته با صدور حکمی به‌عنوان دبیر سیزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران معرفی شد، در گفتگو با خبرنگار مهر ضمن اشاره به فعالیت‌های انجام گرفته در ستاد جشنواره بعد از دریافت حکم خود، توضیح داد: با وجود اینکه شرایط کرونایی هر گونه برنامه‌ریزی قطعی در نحوه برگزاری رویدادهای مختلف را تحت‌تاثیر خود قرار داده و جشنواره موسیقی نواحی از این قاعده مستثنا نیست، اما ما در دبیرخانه جشنواره تمام تلاش خود را می‌کنیم تا نحوه برنامه‌ریزی و طراحی پلان اجرایی به شکلی باشد که چارچوب این رویداد مبتنی بر دوران کرونایی و دوران پاسکرونایی برگزار شود. شرایطی که به طور حتم کار ما را به دلیل دو برابر شدن کارها زیاد می‌کند اما امری ضروری است که باید مبتنی بر آن حرکت کنیم.

وی افزود: طبیعتاً آرزوی ما این است که شرایط موجود دوران کرونا به شکلی باشد که این ویروس منحوس سَرّ خود را از جهان دور کند تا همه چیز به روال عادی بازگردد و ما بتوانیم در تاریخ مقرر جشنواره موسیقی نواحی را برگزار کنیم. اما اکنون این شرایط وجود ندارد. پس آنچه مهم است برنامه‌ریزی برای برگزاری مجازی جشنواره یا شرایط اجرای آثار موسیقایی در قالبی متفاوت است. ما برای هر دوی این نحوه برگزاری برنامه‌ریزی داریم اما هنوز نمی‌توان درباره قطعیت اجرا شدن طرح‌ها صحبت کرد. چرا که میزبان جشنواره نیز مشخص نیست و همکاران بنده در معاونت هنری و دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مشغول بررسی گزینه‌هایی هستند تا درباره میزبانی به قطعیت برسند.

دبیر سیزدهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران گفت: غیر از استان کرمان که طی سال‌های گذشته میزبان برگزاری جشنواره موسیقی نواحی بود و بنده نیز در چند دوره افتخار همکاری با عزیزان در اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی این استان را داشتم، یک استان دیگر نیز برای میزبانی از دوره سیزدهم جشنواره موسیقی نواحی اعلام آمادگی کرده که قرار است از سوی مراجع بالادستی ستاد جشنواره موسیقی نواحی این موضوع بررسی و به زودی تصمیم نهایی در این رابطه گرفته شود. البته درباره برگزاری جشنواره آنلاین هم باید بگویم تا زمان مشخص نشدن ماجرای میزبانی جشنواره هنوز نمی‌توانیم به شرایط مطمئن اشاره کنیم.

صدری در بخش دیگری از صحبت‌های خود تأکید کرد: با توجه به شرایط کرونایی امسال فراخوانی برای بخش‌های مختلف جشنواره موسیقی نواحی منتشر نمی‌شود، اما به طور خاص می‌توانم به این موضوع اشاره کنم که محور اصلی جشنواره موسیقی نواحی ایران در حوزه شرکت کنندگان، هنرمندان پیشکسوت مناطق مختلف کشورمان هستند که قطعاً روی این شرایط برنامه‌ریزی ویژه‌ای خواهیم داشت و به از آینده پس از نهایی شدن برخی از شرایط اجرایی جشنواره پیرامون آن اطلاع‌رسانی می‌کنیم.

این پژوهشگر درباره موضوع محتوایی جشنواره موسیقی نواحی در دوره سیزدهم گفت: آنچه تأکید من برای برگزاری جشنواره موسیقی نواحی امسال است، تمرکز روی اجرای آثار کلام محور است که به اعتقاد من در دوره معاصر می‌تواند دربرگیرنده مفاهیم ارزشمندی در حوزه‌های تاریخی و اجتماعی بوده و در ارتقای سطح موسیقی این گونه کمک شایان توجهی کند. کما اینکه در همین سال‌ها هنرمندان و پژوهشگران بسیاری بوده‌اند که تلاش‌های زیادی را برای اجرای شدن چنین شرایطی انجام دادند که امیدوارم در این دوره از جشنواره بتوانیم به این اهداف دست پیدا کنیم.

عضو شورای برنامه‌ریزی محتوایی المپیاد فیلمسازی نوجوانان گفت: برپایی آنلاین المپیاد فیلمسازی نوجوانان ایران اصالت کار را مخدوش نمی‌کند و نوجوان‌ها در همراهی آنلاین با المپیاد، در بخش قابل‌توجهی از رشد فرآیندی حاضر خواهند بود. به گزارش ستاد اطلاع‌رسانی جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، «وحد گلستان» کارگردان سینما و عضو شورای برنامه‌ریزی محتوایی المپیاد فیلمسازی نوجوانان با بیان این که امسال شیوع کرونا و شرایط اجشاعی متأثر از آن باعث می‌شود که بخش قابل توجهی از فرآیند المپیاد به صورت آنلاین و غیرحضوری برگزار شود، گفت: این یک انتخاب نیست، بلکه یک اجبار است. اما نکته مهم‌تر این است که ما باید در نظر بگیریم المپیاد اصالتاً فرصت بروز کشف استعداد یا رشد همه‌جانبه توانمندی‌های مختلف نوجوان‌ها است. حضور نداشتن آنها در این رویداد، بی‌شک می‌تواند محدودیت قابل‌توجهی ایجاد کند. اما اصالت کار را نمی‌تواند مخدوش کند. حتماً نوجوان‌ها با تلاش و همراهی به‌صورت

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنازاده‌شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

وحد گلستان: اندیشیدن با دوربین؛ فرصتی جذاب برای نوجوانان

غیرحضوری و آنلاین با المپیاد، در بخش قابل‌توجهی از رشد فرآیندی حاضر خواهند بود، به این معنا که آن چه در آغاز اهمیت دارد؛ طول مسیر ساخته شدن یک ایده یا فیلم است که بیشتر از محصولش، ما را به یک آدم قوی‌تر و توانمندتر تبدیل می‌کند. او اظهار داشت: در واقع نوشتن ایده

برای یک نوجوان یا ساخت یک فیلم قبل از این که خواهد آنها را به عنوان یک فیلمساز با توانمندی بالا معرفی کند؛ می‌تواند بخش طبیعی از رشد نوجوانانه باشد تا بر ترس‌هایشان غلبه کنند، بتوانند بخش‌هایی از وجودشان که بروز پیدا کرده بروز دهند، استعدادهایشان را کشف کنند و به نمایش بگذارند. سپس بتوانند این نمادسازی در زادگاه بنز معنایی ندارد. به همین دلایل کمی کشف شخصیت‌ها در فیلم‌ها برای مخاطب ایرانی آسان شده، چرا که از قبل گویا این شخصیت‌ها برایش کاملاً آشنا هستند و برای همین بیشتر منتظر حادثه در داستان می‌ماند. در حالی که اتفاقاً در جامعه ما درام شخصیت محور است که جواب می‌دهد. یعنی شخصیت‌ها هستند که مدام باید مواجهه داشته باشند و حاصل آن نیروی پیشران قصبه باشد، برای شخصیت‌پردازی هم قبل از تحصیلات و قبل از کتاب خواندن و یا نوشتن، «زیست» مهم است. شما باید زیست داشته باشید، آدم زیاد ببینید، همه جا رفته باشید، دیده باشید و برخورد کرده باشید.

✽ فارغ از این زاویه نگاه شما به گذشته، زمانی که

فیلم‌نامه‌هایی مانند «رستگاری در هشت و بیست دقیقه»، «تانازی» «دختران انتظار» و «شععی در باد» را مرور می‌کنیم که شما نوشته‌اید، در همه آن‌ها دست روی سوزه‌های ملتبه روز گذشته‌اید، اما در کارنامه کارگردانی شما کمتر این مواجهه صریح با سوزه‌های ملتبه اجتماعی دیده می‌شود. این نشانه محافظه‌کاری شما نیست؟

من این را محافظه‌کاری نمی‌دانم، ولی به این نتیجه رسیده‌ام که اگر بخواهم امروز فیلمی از جنس «رستگاری...» بسازم، ممکن است در طی چند ماه در جست‌وجوگر نام‌ها، به نامی پر مراجعه تبدیل شوم و ممکن است بسیاری از درها از همه جهات روی من باز شود، اما فکر می‌کنم که آن فیلم نمی‌تواند مخاطبی را که هدف من است پیدا کند. فیلم زمانی تأثیرگذار است که حتی آن کسی که شما نقدش کرده‌اید با آن همراه شود. در گذشته بعضی از فیلم‌ها ساخته شد که خیلی درها هم ناگهان روی سازندگانشان باز شد، اما تنها اثرش این بود که در جبهه مخالف هم سینمایی به نام استراژژیک یا ارگانی با بگردت تا جواب این فیلم‌ها را بدهد، این در حالی‌است که بهتر است این‌ها خارج از سینما جواب هم را بدهند.

هرچند که اگرچه «رستگاری در هشت و بیست دقیقه»

یا «مارال» به‌شدت سوزه‌های ملتبهی داشتند اما من قدمه به شدت مصلحانه بود و در ثانی تلاش می‌کردم نان ملتبه بودن سوزه را نخورم و در حد توانم نوشته‌ام سینما باشد، از این‌رو آدم‌های داستانم مفهوم بودند تا مصداق. به خاطر همین یک آقای منتقدی در ورائیتی برای «مارال» نوشته بود که وقتی «مارال» را دیدم فکر کردم که اگر همسران ابراهیم پیامبر اگر همدیگر را تحمل می‌کردند و برهم سخت نمی‌گرفتند، شاید الان جنگی بین عموزاده‌ها وجود نداشت.

منهای درستی یا غلطی این تحلیل، مارال که در اینجا به نظر ملتبه می‌آمد برای دیگری در جایی دیگر مذاقهای بود پیرامون ایمان و یقین و اینکه چرا باید نو به نو ایمانمان را تازه کنیم و یک فیلم معنوی به شمار می‌آمد، شما الان هم «مارال» را ببینید فکر نمی‌کنید که این فیلم به حواتد یا موضوعات زمان خاصی از ایران بستگی دارد، چراکه فیلم تاریخ‌مصرف فیلم ندارد، شما می‌گویید من محافظه‌کارم اما واقعیت این است که می‌خواهم آن‌قدر سیال باشم که وقتی می‌خواهم به چیزی بپردازم، هیچ مضمون مرد روز پسندی مستقیم من را در هیچ مسیری نبرد و موضوعات ملتبه همیشه از این دست موضوعات روز پسند است.

✽ ولی با همه این اوصاف تصمیم ندراید خودتان یکی از همین فیلمنامه‌های ملتبه اجتماعی را کارگردانی کنید؟

با (خنده) دیگر از «پسرکشی» ملتبه‌تر؟ فکر می‌کنم در شرایط فعلی باید خودمان را هم با سوزه‌های ملتبه نقد کنیم، چراکه نقد علیه بالادست و فی‌المثل دولت در اینستاگرام و تلگرام و تاکسی وجود دارد و به قدر کفایت هم هست، در چنین شرایطی من اگر مثلاً پدربزرگم را نقد کنم خیلی کار درست‌تری کرده‌ام، واقعیت این است که این روزها همه در حال توییت کردن اعتراض‌های خود هستند اما هیچ حرف عسقی مطرح نمی‌شود. جنس من طرح این گونه و اعتراض به این سبک نیست، خاطرات و خطرات زیادی را از دوران روزنامه نگاری تا اینجا که در محضرتان هستم از سر گذرانده‌ام، شاید و احتمالاً شنیدنی‌تر و جذاب‌تر و ملتبه‌تر از خاطرات و توییت ها و

בלاتکلیفی «میهمانی از کارائیب»

رعایت پروتکل‌های بهداشتی سخت است

فیلمدرداری را افزایش می‌دهد.

قلی‌پور بیان کرد: «میهمانی از کارائیب» یک فیلم کمدی نیست بلکه یک فیلم اجتماعی است. البته با توجه به اینکه ما فصل فیلمدرداری را از دست داده‌ایم زمان تقریبی فیلمدرداری ما مشخص نیست اما در صورتی که کار را آغاز کنیم بخشی از این فیلم در تهران و بخشی در شهرستان ضبط می‌شود. ضمن اینکه

پست الکترونیکی:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۰۹۳۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

وحد گلستان: اندیشیدن با دوربین؛ فرصتی جذاب برای نوجوانان

برپایی آنلاین المپیاد فیلمسازی اصالت کار را مخدوش نمی‌کند

آگاهانه‌تر برای رقم زدن آینده بهتر خودشان و جامعه تلاش کنند.

گلستان تأکید کرد: با این دیدگاه، معتقدم محدودیت امکان حضور، هر چند بی‌شک در روند المپیاد فیلمسازی نوجوانان تأثیرگذار است، اما باعث توقف کار نمی‌شود و این مسیر پر انرژی ادامه خواهد داشت.

عضو شورای سیاستگذاری المپیاد فیلمسازی نوجوانان در ادامه با مثبت ارزیابی کردن دوره‌های پیشین المپیاد، گفت: به ویژه دوره سوم، ویژگی‌های بارزی – از جمله توجه به ایده‌ها و ایجاد عدالت بیشتر– داشت و این عدالت، برای طیف بیشتر نوجوانانی که امکان تیم شدن یا دسترسی به ابزار برای تیم‌شان را نداشتند اما از اندیشه، ایده و ظرفیت‌های بالایی برخوردار بودند، به چشم آمد. این سینماگر و کارشناس امور آموزشی گفت: مهم‌ترین بخش یک فیلم در ابتدا اندیشه، ایده و فیلمنامه است. فکر می‌کنم سال گذشته نوجوانان حاضر در المپیاد، فرصت بهتر نشان دادن خودشان در این زمینه را داشتند و آمار کمی و کیفی هم از گزارش‌های دوره سوم المپیاد، همین موضوع را اثبات می‌کند.

این سینماگر و کارشناس امور آموزشی گفت: مهم‌ترین بخش یک فیلم در ابتدا اندیشه، ایده و فیلمنامه است. فکر می‌کنم سال گذشته نوجوانان حاضر در المپیاد، فرصت بهتر نشان دادن خودشان در این زمینه را داشتند و آمار کمی و کیفی هم از گزارش‌های دوره سوم المپیاد، همین موضوع را اثبات می‌کند.

پست‌هایی که گذاشته می‌شود، اما واقعاً داب من این نیست ... اول من باید جهان درونم را اصلاح کنم.

✽در صحبت‌هایتان چند جا به تقابل هنرمندان با سرمایه اشاره داشتید و اینکه سانسور هم بر عهده سرمایه گذاشته شده، آیا شما با حضور پر رنگ سرمایه در سینما و یا مثلاً سریال‌های شبکه نمایش خانگی که در سال‌های اخیر بازارشان گرم شده است، مخالفید؟

منظرم در آسیب‌شناسی این حوزه این جمله مارکس که بسیار هم درست است و ما به‌شدت به آن بی‌اعتنا بودهایم، بسیار تعیین‌کننده است؛ مارکس می‌گوید «سرمایه ایده‌هایش را خودش مشخص می‌کند و مجربان آن ایده را نیز خود انتخاب می‌کند».

دولت می‌خواهد عرصه‌ای را مراقبت کند که پولش را کس دیگری می‌دهد اما این امر امکان‌پذیر نیست، این فرمایش شما کاملاً درست است که بازگشت به آن نوع سینما محال است چرا که سرمایه مجربایش را خودش می‌آورد. سرمایه است که می‌گوید این تعداد سالن را به این فیلم باید بدهیم و پولی که صرف ساخت سالن یا تجهیز آن کرده در ظاهر برهان اقتصاد است و شما به‌عنوان وزارت ارشاد تا یک جایی می‌توانید بگویید که نه ما به شما دستور می‌دهیم که آن فیلم را در آن تاریخ نمایش دهید، اما گر در سینما یک دهه بسیار درخشان داشتیم در آن دهه سینما با کم‌ها و حمایت‌های دولتی سرپا ایستاده بود، از یک جایی به بعد رها شدید، سرمایه آمد اما به جای آنکه این سرمایه سینما را صنعت کند، به خرده‌کاسب‌کاری جزء تبدیل کرد و وجهه فرهنگی‌اش را هم از آن گرفت.

حالا در شبکه نمایش خانگی هم سرمایه می‌گوید این سریال‌ها باید با این کارگردان‌ها و این بازیگران ساخته شود، اما این اتفاق افتاده است که وزارت ارشاد نباید این مجوزها را بدهد و از جای دیگری مجوز باید دریافت کنند، که البته برای صاحبان سرمایه ماجرا خیلی راحت‌تر می‌شود؛ چرا که دریافت مجوز از تلویزیون خیلی راحت‌تر است.

✽ یعنی معتقدید قدرت سرمایه در این بازار نه تنها کم نمی‌شود که زیاد می‌شود؟

– شوربختانه ما باید بپذیریم که سرمایه‌گذاری که آمده، اوست که تعیین می‌کند چه چیزی باید ساخته شود. اما همین سرمایه‌گذار را می‌شود، متقاعد کرد که برای منافع درازمدتش فکر و سرمایه گذاری کند. ارشاد می‌تواند بگوید اگر می‌خواهید وارد کار ساخت شوید، و قرار است در آینده تهیه‌کننده و تبدیل به یک شرکت بزرگ فیلمسازی شوید، باید با فیلم‌های فرهنگی و با مضامینی درست جلو بیایید حداقل از سر کاسب‌کاری مبتدل نسنایزد، در این صورت روند کمپانی شدن و یا تهیه‌کننده شدن شما تسریع می‌شود.

یعنی باید سرمایه گذار بداند که اگر در یک فیلم فرهنگی که جریان اصلی سینما است سرمایه‌گذاری کند، برایش بهتر است، تا یک شبه فیلم سخیف، یا اگر بگویند آقای سرمایه‌گذار اگر شما فیلم‌های فرهنگی پر مخاطب بسازید که مورد تأیید نخبران جامعه قرار بگیرید، می‌توانید از مالیات تولید فیلم معاف شوید. باید سرمایه‌گذار را با مقاصد اقتصادی قانع کرد، یعنی گفته شود که اگر فیلم‌هایی از این دست بسازید از مالیات معاف می‌شوید، یا کمپانی می‌شوید و ...او خودش به این سمت می‌آید. با سرمایه‌گذار باید با زبان سرمایه صحبت کرد. اشکال ما این است که هیچ سرمایه‌گذار با زبان نصیحت و پند و اندرز و تو مایه خیر اموات فلان فیلم را بساز یا بساز صحبت می‌کنیم، که معلوم است جواب نمی‌دهد، باید کاری کنیم که آن سرمایه‌گذار زمانی که کار فرهنگی می‌کند، سود بیشتری هم ببرد و ناخود آگاه به این سمت کشیده می‌شود.

یک فنجان چای داغ

وایرال شدن غیراخلاقی برخی مجریان درفضای مجازی

«عید همدلی» عنوان ویژه‌برنامه‌ای بود که از عید قربان تا عید غدیر خم روی آنتن شبکه دو سیما رفت، برنامه‌ای با اجرای «باربد بابایی» که محوریت آن حمایت از پوشش «اطعام عید غدیر» و گفتگو با چهره‌های فرهنگی و هنری بود.

برخی بریده‌های «عید همدلی» در زمان پخش، به فضای مجازی هم راه پیدا کرد و به اصطلاح وایرال هم شد؛ از اعتراض ضمنی برزو ارجمند به توفیق سریال «کتیبه زرنگی» و موضع‌گیری داریوش ارجمند درباره حضور نوید محمدزاده در تبلیغات بازگویی تا موارد عجیب‌تری مانند پیشنهاد افسانه پایگان برای استفاده از «کروناز» به جای «کرونا»!

به بهانه همین بازتاب‌ها و از منظر تجربه اجرای برنامه‌ای با سروشکل عیدانه‌ا ما در عین حال گفتگو‌محور و خیرساز، سراغ باربد بابایی رفتیم که پیش از این با اجرای مسابقه استعدادیابی «شب کوک» در قاب تلویزیون به شهرت رسیده بود و آخرین حضورش در مقام مجری به اجرای مسابقه زنده «تب تاب» در شبکه سه بازمی‌گشت.

«عید همدلی» که محصول گروه معارف شبکه دو و مرکز رسانه سازمان تبلیغات اسلامی بود و با کارگردانی وحید سعیدی و سردبیری احمد رنجبر به مدت ۱۰ شب روی آنتن شبکه دو رفت، فرصتی ویژه برای باربد بابایی بود تا حضوری جدی‌تر در برنامه‌های ترکیبی و گفتگو‌محور تلویزیون داشته باشد.

در ادامه گفتگوی مهر با باربد بابایی درباره تجربه اجرای این برنامه را می‌خوانید؛

✽ برای شروع از همکاری با گروه سازنده «عید همدلی» بگویید. چطور به این گروه پیوستید و چه شد که اجرای این ویژه برنامه مناسبی را پذیرفتید؟

پیشنهاد اجرای این برنامه از طریق یکی از دوستانم در شبکه دو به دستم رسید. البته من خیلی اهل ویژه برنامه‌ها و پروژه‌های کوتاه مدت نیستم و اغلب در برنامه‌هایی که در زمینه موسیقی نیستند هم شرکت نمی‌کنم اما وقتی گفتگو شکل گرفت و دیدم فضای این برنامه مناسب است و گروهی پشت آن است که تمام تلاشش را برای ارایه یک برنامه خوب دارد ترغیب شدم. از طرفی مدتی بود از تلویزیون دور بودم و به سمت تلویزیون‌های اینترنتی رفته بودم، به همین دلیل فکر کردم که این کار می‌توانم برگشت خوبی به تلویزیون داشته باشم.

✽ چرا مدتی از تلویزیون فاصله گرفته بودید؟

بعد از برنامه «تب تاب» که ادامه پیدا نکرد، در تلاش بودم که برنامه‌هایی در زمینه کاری اصلی خودم یعنی موسیقی را داشته باشم اما سازمان صدا و سیما خیلی فضای تخصصی به حوزه موسیقی اختصاص نمی‌دهد. این مدت هم در تلاش بودم که در تلویزیون برنامه‌ای داشته باشم که محور اصلی آن موسیقی باشد، که میسر نشد.

اما در تلویزیون‌های اینترنتی براساس قوانینی که ساترا تعیین کرده، فضای مناسب‌تری برای برنامه‌های موسیقایی مهیا بود قراردادهایی را با یکی از تلویزیون‌های اینترنتی بستم و قرار بود پس از محرم و صفر به تولید برنامه بر بستر اینترنت بپردازیم.

در این فاصله وقتی پیشنهاد «عید همدلی» آمد، فکر کردم شاید بتوان تلاش مجددی کرد و برنامه‌ای را در این رسانه با محوریت موسیقی تولید کرد. چون به هر حال تلویزیون فراگیرتر است و ترجیح خودم این است که با تلویزیون کار کنم.

✽ به برنامه «تب تاب» اشاره کردید. چرا با وجود ایده خوب و اجرای قابل قبولی که داشت آن اتفاق که باید را نتوانست رقم بزند؟

سه عامل باعث شد «تب تاب» موفق نشود و به نتیجه خوبی نرسد. اول از همه حذف کدهای «دستوری از تلویزیون» به دستور وزارت ارتباطات بود. این کار باعث شد خیلی از برنامه‌های تلویزیونی مانند «تب تاب» حامیان مالی خود را از دست بدهند. دومین مساله وجود دو نگاه متفاوت در حوزه تهیه‌کنندگی بود. نگاه‌هایی که فرسنگ‌ها از هم فاصله داشت و این موضوع باعث به وجود آمدن دوگانگی در هر لحظه از برنامه می‌شد. سومین موضوع هم به تصمیم مدیران شبکه سه در آن برهه از زمان بر می‌گردد که بدون هیچ توضیح خاصی خواستند که ساخت برنامه «تب تاب» متوقف شود.

✽ چقدر تلاش کردید در «عید همدلی» از کلیشه‌های مرسوم برنامه‌های مناسبتی و گفتگوهایی که صرفاً برای پر کردن آنتن انجام می‌شود پرهیز کنید؟

با احترام به همه مجری‌های سازمان که بسیار کاربلد هستند، من در ۲۲ سال فعالیتم به هر حال به یک سری تکنیک‌ها رسیده‌ام. مثلاً در زمان مصاحبه با داریوش ارجمند می‌دانستم که ایشان اشراف زیادی به همه موضوعات دارند و عموماً به گونه‌ای است که از لابه‌لای حرف‌هایشان چیزهای زیادی دیده و شنیده می‌شود. برای همین سعی می‌کردم سوالات کوتاه بپرسم تا میهمان بیشتر صحبت کند.

از طرفی من مجری بداهه‌ای هستم و سعی می‌کردم سوال کم و جواب بیشتر داشته باشم تا میهمان حرف‌هایش را بزند چون مردم هم به این روش بیشتر علاقه دارند. همچنین همان کار تیمی که درباره‌اش صحبت کردم، دکور بسیار خوب و گسترده‌ای با تجهیزات مینی‌مال و خوش رنگ و لعاب، باعث شد ظاهر برنامه و اجرا دیده شود.

✽ عید همدلی پوششی را راه‌اندازی کرد تا سنت اطعام در عید غدیر را زنده کند. این پوشش هم بازخوردهای خوبی داشت. به نتایجی که در این پوشش می‌خواستید رسیدید؟

اگر بخواهم صادقانه بگویم، روز اول که می‌خواستم درباره این پوشش در برنامه حرف بزنم، خیلی اعتقادی به آن نداشتم و با خودم گفتم با اوضاع روحی و اقتصادی که مردم با آن دست به گریبان هستند، نهایتاً تا ۲۰۰ هزار نفر شاید به این پوشش بپیوندند. اما صبح روز آخر وقتی خودم عدد ۴ میلیون و ۲۰۰ عدد را بر روی سیستم دیدم که به این تعداد غذا طبخ و پخش شده، خیلی برای خودم جای تعجب داشت. این عدد نشان از همدلی تمام بود و کاملاً از هرگونه شعاری دور بود.

آگهی

به استناد رونوشت سند شماره ۱۴۹۹۶۰ مورخ ۹۸/۱۰/۲۶ با شناسه سند سازمان باورده‌یابی ۱۳۹۸۱۱۴۵۷۴۲۰۰۰۰۷۶

دفتر اسناد رسمی ۷ میناب آقای یعقوب ملاحی فرزند قنبر ۱ دانگ سهام خود در مالکیت لنج باری به شماره ثبت ۱۱۹۵۰ – بندرعباس را به آقای یاسین عامری فرزند خالد انتقال قطعی داده است. مراتب‌به‌استنادماده۲۵قانون‌دریایی‌ایران‌آگهی‌می‌گردد. ۱۳۳۵/م الف

آگهی

باستناد سند شماره ۲۷۵۴۳ شناسه ۱۳۹۹۱۱۴۵۶۷۳۶۰۰۰۰۰۴ مورخ ۱۳۹۹/۰۲/۰۱ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۴۱ بوشهر، آقای اله کرم خضری با شماره ملی ۱۲۹۵۲۵۱۳۵۰ نسبت به انتقال شش‌دانگ یک فروند شناور باری بشماره ثبت ۱۷۷۵۶ – بوشهر به خانم ها آرز اده صفرپور با شماره ملی ۳۵۵۹۹۴۰۹۴۱ و خدیجه آتشی با شماره ملی ۳۵۵۹۱۷۷۴۵ اقدام نموده اند. مراتب به استناد ماده ۲۵ قانون دریایی ایران آگهی می گردد. ۱۳۰۹/م الف